

Reseberättelse Börje Gabrielssons minnesfond

San Fransisco – Stanford – maj 2024

Det var under FESSH i Rimini 2023 som jag och handkirurgkollega i Linköping, Simon Farnebo, började prata om min önskan om att göra en Post Doc utomlands. Han berättade då att han för ca 10 år sedan själv gjorde en Post Doc på Dr James Changs lab på Stanford och Simon var mycket nöjd med sin upplevelse. Han tog då med sig fru och två barn och reste till Kalifornien i två år, något som lät väldigt inspirerande.

Sex månader senare sågs vi på ASSH i Toronto, ett möte som flera från den handkirurgiska kliniken på Stanford också besökte. Jag passade då på att prata med Dr Chang, som genast skickade iväg ett mail till den nuvarande forskningsansvariga på Stanford, Dr Paige Fox. Dr Fox svarade nästan genast och bjöd in mig till Stanford och efter två zoommöten, där vi diskuterade igenom mina tidigare forskningserfarenheter, bestämde vi en vecka i maj där jag kunde komma och auskultera tre dagar på Stanford.

Sagt och gjort, efter 11 timmars flyg till San Fransisco från Köpenhamn hade jag ett dygns vila och lite turistande vid Golden Gate och Alcatraz, innan jag mötte upp Dr Fox på Veterans Affair (VA) Hospital Palo Alto morgonen efter. VA är en statlig sjukvårdsgrupp som tar hand om ex-militärer efter tjänstgöring. Det amerikanska sjukvårdssystemet är stökigt och trots nyfikna frågor var det inte lätt att få raka svar om hur det exakt fungerade och vad som täcktes inom veteranernas försäkring. Klart var att det var framförallt män i 30-40 och 60-90-årsåldern som sökte sjukvård där, vilket speglar de år som USA har varit i krig. Förmiddagen följde jag med Dr Fox på hennes mottagning och på eftermiddagen hade vi labmöte med flera av hennes medarbetare på labbet. Jag presenterade delar av min avhandling (the Diabetic Hand) och fick flera spännande frågor och vi diskuterade nyttan av de stora databaser och register som finns i Sverige.

Dagen efter började på Stanford Childrens Hospital med två operationer som Dr Fox utförde. Hon gör väldigt blandat med fall, allt från klassisk handkirurgi med CTS och triggerfinger, men också svårare saker som plexusskador. Då hon har plastikkirurgi som grundutbildning gör hon även ansiktsrekonstruktioner efter brännskador och facialispares. På eftermiddagen opererade vi en handledsartrodes på Stanford Hospital som har en modern operationsavdelning med närmare 40 operationssalar i samma byggnad. På kvällen var vi ute och åt middag på en Burmesisk restaurang.

Fredagen spenderade vi återigen på VA Palo Alto och opererade ett par fall på förmiddagen och på eftermiddagen diskuterade vi upplägg på en framtida Post Doc. Dr Fox har haft ett par stycken Post Doc's innan som har varit på Stanford 1-2 år. Hon var väldigt välkomnande och bjöd in mig till hennes lab med start nästa år. Det är dock mycket som måste stämma, framför allt med familjen, om det ska vara genomförbart. Tyvärr är Palo Alto en av de dyraste platserna i världen att bo och leva i vilket gör att det krävs ett par stipendier av större slag för att det ska vara möjligt. Knut och Wallenbergs stiftelse har ett skraddarsytt stipendium just för post docs på Stanford. Hade jag blivit tilldelad det, tillsammans med ett par mindre stipendier, hade det sannolikt varit genomförbart. Framtiden får utvisa.

Väl på planet hem är intrycken många. Oavsett om det blir en post doc eller inte så var det väldigt värdefullt för mig att komma iväg och få lite insikter kring ett annat sjukvårdssystem. Jag tackar fonden ödmjukast för det generösa bidraget som gjorde resan till Stanford möjlig.

Mattias Rydberg

Lund 2024-05-13